

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · stemplet 25. maj [1843] · til Emil Boesen

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · stemplet 25. maj [1843] · til Emil Boesen", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 2v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b79-txt-shoot-n89.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · stemplet 25. maj [1843] · til Emil Boesen

Kjære Emil.
d. Mai.

Om en liden Stund skulde I see mig igjen. Jeg er bleven færdig med et Arbeide, der er mig af Vigtighed, jeg er i fuld Fart med et nyt, og mit Bibliothek er mig uundværligt, ligesom ogsaa et Trykkerie. I Begyndelsen var jeg syg, nu er jeg forsaavidt rask, det vil sige, min Aand svulmer og slaaerformdl. mit Legem ihjel. Jeg har aldrig arbeidet saa stærk som nu. Om Morgenen gaaer jeg en lille Smule ud. Derpaa kommer jeg hjem, sidder paa mit Værelse til Kl. henimod 3 uafbrudt. Jeg kan knap see ud af Øinene. Derpaa lister jeg mig ved min Stok hen i Restaurationen, men er saa svag, at jeg troer hvis Een raabte mit Navn høit, faldt jeg om og døde. Derpaa gaaer jeg hjem, og begynder igjen. I de forløbne Maaneder havde jeg i Indolents pumpet et alvorligt Styrtebad op, nu har jeg trukket i Snoren, og Ideerne vælte ned over mig sunde, glade, trivelige, muntre, velsignede Børn, let fødte og dog alle med min Personligheds Modernmærke. Forresten er jeg, som sagt, svag, mine Been skjælte, det kniber i Knæerne o: s: v: Det [er] for lidt, jeg vælger et Udtryk af min Yndlingsskuespiller Hr Grobecker, et Mundheld han anbragte fortræffeligt ved hver fjerde Ord: ich falle um und bin hin, eller med en nok saa god Variation: ich falle hin und bin um. Naar jeg da faaer Alt bragt i Orden hjemme reiser jeg igjen, maaskee, Gott weiß es.

Alt bliver imellem os, Du veed jeg ynder ikke Folkensnak.

Din
S. Kierkegaard.

Døer jeg ikke underveis, saa troer jeg Du vil faae mig at see gladere end nogensinde. Det er en ny Crisis, enten betyder den, at jeg nu begynder at leve, ell. at jeg skal dø. Der var endnu en anden Udvei, at jeg gik fra Concepterne. Gud veed det. Men hvor jeg end lander, jeg skal dog aldrig glemme at holde Ironiens Lidenskab i dens Berettigelse ligeoverfor nogle umenneskelige Halv-Philosopher, der hverken forstaae det ene eller det andet, hvis hele Kunst bestaaer i at nedsmøre tydske Compendier, og besudle hvad der har en bedre Extraction ved at vrøvle det ind derunder.

An

dem Hrn Cand: E Boesen

Copenhagen

fr. Philosophgangen